Dosarul nr. 2r-3301/23 (dosar electronic 2-23096995-02-2r-29092023)
Judecătoria Chișinău, judecător Olga Boțan

D E C I Z I E

mun. Chișinău 14 noiembrie 2023

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău în componența:
Președintele ședinței, judecător Ion Secrieru
Judecătorii Marina Anton şi Vitalie Cotorobai

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Munteanu Veaceslav, în numele și interesele reclamantului Bodașco Oleg, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 7 august 2023, de respingere a cerinței de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, adoptată în cauza civilă inițiată la cererea de chemare în judecată depusă de Bodaşco Oleg către Covaliov Sergiu, Pascari Vasilii, Ropot Igor, Dimitriu Mariana și Pascari Anastasia, intervenienți accesorii ÎP „Agenţia Servicii Publice”, Ţulea Gheorghe și Ţulea Ecaterina cu privire la anularea actelor de recepție finală şi demolarea construcției, -

a c o n s t a t a t:

La data de 5 iulie 2023 avocatul Munteanu Veaceslav, acționând în numele și în interesele lui Bodaşco Oleg, în baza mandatului avocațial nr. ***** din 27.05.2023, s-a adresat cerere de chemare în judecată către Covaliov Sergiu, Pascari Vasilii, Ropot Igor, Dimitriu Mariana și Pascari Anastasia, intervenieniţi accesorii ÎP „Agenţia Servicii Publice”, Ţulea Gheorghe și Ţulea Ecaterina cu privire la anularea actelor de recepţie finală şi demolarea construcţiei.

De asemenea, la depunerea cererii, reprezentantul reclamantului a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare prin aplicarea sechestrului asupra construcțiilor: modul de folosință: Casă de locuit individuală, nr. cadastral ***** și construcția modul de folosință: Casă de locuit individuală, nr. cadastral ***** din str. Pietrarilor 44 mun. Chișinău, deoarece există riscul de vânzare/înstrăinare/gajare imobilelor care va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 7 august 2023 cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul Bodaşco Oleg către Covaliov Sergiu, Pascari Vasilii, Ropot Igor, Dimitriu Mariana și Pascari Anastasia, intervenienți accesorii ÎP „Agenţia Servicii Publice”, Ţulea Gheorghe și Ţulea Ecaterina cu privire

la anularea actelor de recepție finală şi demolarea construcției, a fost primită în procedură generală cu fixarea ședinței de judecată.

De asemenea, prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 7 august 2023 a fost respinsă cererea de asigurare a acțiunii depusă de reprezentantul reclamantului Bodaşco Oleg, avocatul Victor Munteanu în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă reprezentantul reclamantului Bodaşco Oleg, avocatul Victor Munteanu în împotriva lui Covaliov Sergiu, Pascari Vasilii, Ropot Igor, Dimitriu Mariana, Pascari Anastasia, intervenienți accesorii ÎP „Agenţia Servicii Publice", Ţulea Gheorghe, Ţulea Ecaterina cu privire la anularea actelor de recepție finală şi demolarea construcției.

Pentru a da o asemenea soluție prima instanță a indicat, că cerința de asigurare nu este motivată, or solicitarea aplicării măsurilor de asigurare necesită o argumentare și justificate în drept și în fapt, în caz contrar solicitarea necesită a fi respinsă.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 2 septembrie 2023 avocatul Munteanu Veaceslav, în numele și interesele reclamantului Bodașco Oleg, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 7 august 2023, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, cu soluționarea problemei în fond prin adoptarea unei noi soluții, de admitere a cerinței de asigurare a acțiunii.

În motivarea recursului partea a indicat, că necesitatea aplicării măsurii de asigurarea asupra construcțiilor: modul de folosinţă: Casă de locuit individuală, nr. cadastral ***** și construcția modul de folosinţă: Casă de locuit individuală, nr. cadastral ***** din str. Pietrarilor, 44 mun. Chișinău, deoarece există riscul de vânzare/înstrăinare/gajare imobilelor care va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Consideră partea recurentă, că aplicarea măsurii de asigurare ar împiedica pârâtul în săvârşirea anumitor acţiuni de gajare, de înstrăinare, donație sau schimb în privinţa construcțiilor: modul de folosinţă: Casă de locuit individuală, nr. cadastral ***** și construcția modul de folosinţă: Casă de locuit individuală, nr. cadastral ***** din str. Pietrarilor 44, mun. Chișinău sau de divizare în apartamente.

În acest context indică partea recurentă, că pârâții au format bunul imobil neautorizat, l-a introdus în circuitul civil prin recepţia finală cu procesul-verbal de recepţie finală nr. 01 din 06.05.2023 (0100/23/57897) a construcției modul de folosinţă: Casă de locuit individuală, nr. cadastral ***** și a procesului-verbal de recepţie finală nr. 02 din 05.05.2023 a construcției modul de folosinţă: Casă de locuit individuală, nr. cadastral ***** din str. Pietrarilor 44 mun. Chișinău, şi l-a înregistrat în Registrul Bunurilor Imobile contrar art. 3, 7, 8, 11 din Legea cu privire la formarea bunurilor imobile, art. 28 alin.1 al Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construire nr. 163 din 09.07.2010 și cu abateri de la documentație de proiect și actele permisive privind schimbarea regimului urbanistic şi regulamentului local de urbanism.

Consideră, că până la soluționarea litigiului în fond, nu este exclusă vânzarea, înstrăinarea și/sau gajarea imobilului, or, bunul litigios este intabulat în Registrul

Bunurilor Imobile, ceea ce permite vânzarea, înstrăinarea sau gajarea imobilului.

La cererea de recurs, intimatul Ropot Igor a prezentat referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele invocate în recurs, menționând, că instanţa de fond corect a respins cererea recurentului privind asigurarea acţiunii, or, reclamantul nu a motivat şi nu a argumentat coerent necesitatea aplicării acestei măsuri asigurătorii.

Studiind recursul declarat și materialele pricinii, analizând poziția părții recurente expusă în coraport cu starea faptică constatată și legislația pertinentă aplicabilă speței, Colegiul consideră recursul ca fiind neîntemeiat şi necesar a fi respins, din următoarele considerente.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea acesteia.

După cum s-a indicat anterior, avocatul Munteanu Veaceslav, în numele și interesele reclamantului Bodașco Oleg, a declarat recurs la 2 septembrie 2023 împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 7 august 2023. Cu toate acestea, Colegiul atestă recursul ca fiind declarat în termen, deoarece la dosar lipsește un înscris sau alte probe, care să indice data recepționării actului judecătoresc atacat părții interesate, iar potrivit datelor prezentate de partea recurentă, actul judecătoresc i-a fost comunicat la data de 18 august 2023. Astfel, Colegiul atestă că recursul a fost declarat în termen de 15 zile din data comunicării părții recurente a actului judecătoresc atacat, adică în interiorul termenului legal.

Cadrul legal pertinent aplicabil cauzei.

Conform prevederilor art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul Cod şi de alte Legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. La fel, potrivit art. 181 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii poate fi atacată cu recurs.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curţile de Apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Conform prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În corespundere cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea atacată.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces

judecătorul sau instanţa poate lua măsuri de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

În conformitate cu prevederile art. 175 Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174 Cod de procedură civilă, fiind admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii, dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

Starea de fapt și circumstanțele pricinii. Aprecierea instanței de recurs.

După cum s-a indicat, la data de 5 iulie 2023 avocatul Munteanu Veaceslav, acționând în numele și în interesele reclamantului Bodaşco Oleg s-a adresat cerere de chemare în judecată către Covaliov Sergiu, Pascari Vasilii, Ropot Igor, Dimitriu Mariana și Pascari Anastasia, intervenienţi accesorii ÎP „Agenţia Servicii Publice”, Ţulea Gheorghe și Ţulea Ecaterina cu privire la anularea actelor de recepţie finală şi demolarea construcţiei.

De asemenea, la depunerea cererii, reprezentantul reclamantului a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare prin aplicarea sechestrului asupra construcțiilor: modul de folosință: Casă de locuit individuală, nr. cadastral ***** și construcția modul de folosință: Casă de locuit individuală, nr. cadastral ***** din str. Pietrarilor 44 mun. Chișinău deoarece există riscul de vânzare/înstrăinare/gajare imobilelor care va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 7 august 2023 cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul reclamantului Bodaşco Oleg, avocatul Victor Munteanu către Covaliov Sergiu, Pascari Vasilii, Ropot Igor, Dimitriu Mariana, Pascari Anastasia, intervenienți accesorii ÎP „Agenţia Servicii Publice”, Ţulea Gheorghe, Ţulea Ecaterina cu privire la anularea actelor de recepţie finală şi demolarea construcţiei, a fost primită în procedură generală cu fixarea ședinței de judecată.

De asemenea, prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 7 august 2023 a fost respinsă cererea de asigurare a acțiunii depusă de reprezentantul reclamantului Bodaşco Oleg, avocatul Victor Munteanu în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă reprezentantul reclamantului Bodaşco Oleg, avocatul

Victor Munteanu în împotriva lui Covaliov Sergiu, Pascari Vasilii, Ropot Igor, Dimitriu Mariana, Pascari Anastasia, intervenienți accesorii ÎP „Agenţia Servicii Publice”, Ţulea Gheorghe, Ţulea Ecaterina cu privire la anularea actelor de recepție finală şi demolarea construcției.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 2 septembrie 2023 avocatul Munteanu Veaceslav, în numele și interesele reclamantului Bodașco Oleg, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 7 august 2023, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, cu soluționarea problemei în fond prin adoptarea unei noi soluții, de admitere a cerinței de asigurare a acțiunii.

Colegiul atestă despre corectitudinea și legalitatea soluției date de prima instanță. Or, după cum a fost indicat anterior, conformitate cu prevederile art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 118 coroborat cu art. 121 Cod de procedură civilă, obiectul probațiunii admisibilității aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii se referă la justificarea de o manieră obiectivă a faptului, că lipsa măsurilor de asigurare a acțiunii solicitate de partea interesată ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

La capitolul respectiv Colegiul accentuează, că unicul motiv pentru care pot fi aplicate măsurile de asigurare a acțiunii este riscul de a nu fi executată eventuala hotărâre judecătorească pronunțată la acțiunea înaintată de partea reclamantă. În circumstanțele descrise Colegiul atestă, că instanța de fond corect a concluzionat despre netemeinicia cerinței privind asigurarea acțiunii, deoarece lipsesc dovezi care să demonstreze riscul neexecutării eventualei hotărâri judecătorești.

Ca consecință Colegiul, din materialele pricinii și înscrisurile prezentate de către reclamant/recurent, nu a putut constata survenirea riscului de a fi imposibilă executarea eventualei hotărâri judecătorești, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, iar simplul fapt că între părți există un litigiu nici cum nu dovedește existența acestui risc, de neexecutare pe viitor a eventualei hotărâri judecătorești.

Prin urmare, instanţa de recurs nu a reţinut admiterea unor abateri procedurale sau aplicări incorecte a normelor de drept material de instanța de fond la data soluționării cerinței de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, aceasta acționând în corespundere cu prevederile Legii, constatând și reținând corect starea de fapt în acest sens și aplicând corect legislația pertinentă, a decis respingerea solicitării sus-numite.

Colegiul în acest sens reține, că potrivit jurisprudenței de principiu a CtEDO, caracterul efectiv al hotărârilor judecătorești presupune nu numai dreptul părților de a-și prezenta argumentele, ci și dreptul acestora de a fi într-adevăr „ascultate”,

instanțele de judecată având în consecință obligația de a proceda la o examinare efectivă a susținerilor părților, fiind obligatorie motivarea corespunzătoare a hotărârilor judecătorești. Astfel, un argument al cărui influență poate fi decisivă pentru soluția în speță, necesită „un răspuns specific și explicit" (*Ruiz Torija și Hiro Balani vs Spania, 09/12/1994, Higgins vs Franța 19/02/1998)*.

În speță, Colegiul reține că instanța de fond a avut obligația pozitivă desprinsă *inter alia* din art. 6 CEDO, de a justifica de o manieră obiectivă faptul întrunirii în circumstanțele speței a condițiilor în care legea procesual civilă, admite aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii și anume a faptul că lipsa măsurilor de asigurare a acțiunii solicitate de intimatul-reclamant ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești. Or, faptul inițierii unei acțiuni judiciare de recuperare a datoriei, în care intimatul Mehman Ismailov are calitatea de pârât sau rea credința acestuia invocată *in abstracto* de către recurent, nu explică de o manieră obiectivă, iminența riscului imposibilității executării eventualei hotărâri pronunțată împotriva intimatului.

În același context Colegiul reiterează, că din expunerea ansamblului argumentelor de fapt şi drept pe care reprezentantul reclamantului şi-a sprijinit motivul în admiterea asigurării, se poate constata că au fost aduse argumente declarative neavând la temelie suport motivat și probator care ar indica faptul, *în general* că efectele eventualei hotărâri judecătorești s-ar reduce la zero, iar reclamantul, ar fi privat de-o parte din patrimoniul său, s-ar încălca dreptul la un proces echitabil, dreptul la proprietate și *în special* neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar crea dificultăți judecătorești sau ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Ca argument în plus, instanța precizează și pct.3 al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie cu privire la aplicarea de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei ce reglementează asigurarea acţiunii la judecarea cauzelor civile nr.32 din 24.10.2003 cererea de asigurare a acţiunii urmează a fi motivată, indicându-se în aceasta motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii, iar potrivit pct.32 al aceleiaşi hotărâri, la pronunţarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanţele vor verifica: raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; dacă există *periculum in mora* (*pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare*); asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate.

Trebuie de menționat, că definiția măsurilor asiguratorii *lato sensu*, este aceea că reprezintă măsuri de indisponibilizare şi conservare de natură să împiedice debitorul să distrugă sau să înstrăineze bunurile care formează obiectul unui litigiu, sau să îşi diminueze activul patrimonial, astfel, că motivele şi circumstanţele pentru care reprezentantul reclamantului, a solicitat asigurarea acțiunii la caz, nu au fost suficient de probate, pentru ca instanța să le poată da o apreciere întru aplicarea

măsurii de asigurare solicitate. Or, motivele ce justifică aplicarea măsurilor de asigurare trebuie să fie consistente și solide și nicidecum iluzorii sau bazate pe ipoteze de ordin subiectiv.

Cu efect, Completul opinează că asigurarea acţiunii civile trebuie să fie dispusă legal, conform procedurii stabilite, să corespundă scopului legitim și să fie proporţională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului, nu însă, dezavantajarea pârâților, situarea lor în poziție de inferioritate cît și subestimarea ultimilor în incapacitatea de plată.

În acest punct de analiză, Completul concluzionează că urmează să se ţină cont de principiul contradictorialităţii şi egalității părților în drepturile procedurale prevăzut de art. 24 Cod de procedură civilă, astfel încât nici una din părţi să nu fie *avantajată* sau *defavorizată* în raport cu cealaltă.

Astfel, cerințele în sensul enunțat privind aplicarea sechestrului asupra construcțiilor: modul de folosință: Casă de locuit individuală, nr. cadastral ***** și construcția modul de folosință: Casă de locuit individuală, nr. cadastral ***** din str. Pietrarilor 44 mun. Chișinău, excelează analizei și sunt lipsite de forță probantă în admitere, nefiind justificată condiția *(periculum in mora)*, prezumția *(fumus boni juris)*, temerea fondată de neexecutare și scopul *legitim* şi *urgent* al aplicării măsurilor de asigurare, nefiind prezentate careva probe, care ar indica faptul, că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar crea dificultăți sau ar face imposibilă executarea unei viitoare hotărâri judecătorești.

Astfel, raportând principiul constituțional expus anterior la motivația din încheierea contestată, Colegiul reține că scopul legal al măsurii asiguratorii, dispusă prin încheierea contestată, este definit la art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă și, în acest sens, deoarece prevederile procesual-civile au un caracter imperativ, nu pot fi supuse unor interpretări extinctive în defavoarea uneia dintre părți sau în sensul extinderii competenților legale atribuite instanței de judecată în materie de ingerință admisibilă în exercițiul unor drepturi garantate de CEDO, în speță, garantate de art. 1 Primul Protocol CEDO, în interesul justiției - asigurarea acțiunii. Or, în încheierea contestată instanța indică corect și întemeiat, din perspectiva exigențelor de probațiune judiciară definite de legea procesual civilă, că simplu fapt al invocării neexecutării unor obligații echivalează cu rea credința pârâtului ar justifica *ipso factum* necesitatea ingerinței în exercițiul dreptului de proprietate, cu titlu de măsură de asigurare a acțiunii și exonerarea recurentei/reclamante de sarcina probațiunii în modul stabilit de legea procesual civilă. Or, în conformitate cu prevederile art. 123 Cod de procedură civilă, sunt degrevate de sarcina probațiunii doar faptele care, conform legii, sunt prezumate a fi stabilite, inversarea defectuoasă a prezumției negative de care beneficiază intimații până la pronunțarea unei hotărâri definitive, de

către instanța de fond, nu poate fi admisă în calitate de motiv al ingerinței în exercițiul unui drept protejat de Convenției, în temeiul art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În același context, Colegiul ține să specifice că prima instanță, respingând cerința reclamantei privind instituirea măsurilor de asigurare a acțiunii, cum și motivarea soluției coroborate cu probele prezentate în acest sens, modul de derulare a raportului juridic și comportamentul fiecăreia din părțile litigante, a ținut cont de proporționalitatea și consecințele acestor măsuri în raport cu fiecare din părți și litigiul propriu zis.

Astfel, din considerente expuse, Colegiul ajunge la concluzia că încheierea contestată este întemeiată, justificarea admisibilității aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii solicitată de reclamant/recurent lipsind la moment. Or, materialele și probatoriul prezentat de partea reclamantă sunt insuficiente pentru a concluziona pe marginea riscului invocat, în calitate de temei al aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, iar situația constatată de instanța de fond și de recurs la examinarea pricinii indică la o altă stare de fapt, decât cea pretinsă de recurent. În acest sens Colegiul reiterează, că orice restrângere a dreptului de proprietate, poate avea loc doar dacă sunt întrunite exigențele regulii triplului test: limitarea să fie prevăzută de lege, protejează un interes legitim, să fie necesară într-o societate democratică (*Unistar Ventures GmbH contra Moldovei, cererea nr. 21151/04, hotărârea din 09 decembrie 2008; Baroul Partener-A contra Moldovei, cererea nr. 39815/07, hotărârea din 16 iulie 2009*). Or, Convenția vizează protejarea drepturilor de o manieră concretă și efectivă, orice limitări aduse dreptului protejat de art. 1 Primul Protocol din Convenție, devenit precar, inclusiv prin instituirea unor reglementări și/sau limitări, urmează a fi examinate din perspectiva privării dreptului de substanță (*cauza Sporrong și Lonnroth contra Suiediei din 23.09.1982 Marea Cameră*).

Ca consecință, în situația anterior descrisă Colegiul constată, că instanța de fond corect și întemeiat a respins cerința reclamantului, de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, corect a stabilit starea de fapt și corect a identificat și aplicat cadrul legal pertinent speței, adoptând o soluție legală în acest sens, iar motivele invocate de partea recurentă în cererea de recurs fiind formale și neîntemeiate, reducându-se doar la critica subiectivă față de concluziile instanței de fond, necesită a fi respinse, cu menținerea actului judecătoresc atacat.

Reieșind din cele expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 427 lit. a) și art. 428 alin. (1) Cod de procedură civilă Colegiul, -

d e c i d e :

Respinge recursul declarat de avocatul Munteanu Veaceslav, în numele și interesele reclamantului Bodașco Oleg.

Menține încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 7 august 2023, de respingere a cerinței de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, adoptată în cauza civilă inițiată la cererea de chemare în judecată depusă de Bodașco Oleg către Covaliov Sergiu, Pascari Vasilii, Ropot Igor, Dimitriu Mariana și Pascari Anastasia, intervenienți accesorii ÎP „Agenţia Servicii Publice”, Ţulea Gheorghe și Ţulea Ecaterina cu privire la anularea actelor de recepție finală şi demolarea construcției.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele ședinței **Ion Secrieru**
Judecătorul

Judecătorii **Marina Anton**

Vitalie Cotorobai